

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

Comparing The Learning Achievement and Student Satisfaction in
Thai Language Subjects of Mathayom Suksa 1 Students Using
Cooperative Learning Techniques (Specifically TGT)
And Investigative Learning

นิชกมล มั่งคั่ง*

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

วิทยาลัยนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

รศ. ดร.ชุตินา วัฒนศิริ

วิทยาลัยนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

ดร.สุดาพร พงษ์พิชญ

วิทยาลัยนวัตกรรมทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น

Nichakamol Mangkang*

Master of Education, Curriculum and Learning Management,

College of Educational Innovation, Saint John's University

Assoc. Prof. Dr.Chutima Wattanakiri

College of Educational Innovation, Saint John's University

Dr.Sudaporn Pongpisanu

College of Educational Innovation, Saint John's University

*Corresponding Author, e-mail: scale.nch@gmail.com

ข้อมูลบทความ

รับบทความ 26 กันยายน 2566

แจ้งแก้ไข 12 ตุลาคม 2566

ตอบรับบทความ 25 ตุลาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับแบบ สืบสวนสอบสวน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ก่อนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนก่อนและหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT และ 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา จำนวน 54 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มและมีห้องเรียนเป็น หน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิค TGT เรื่องการสร้างคำและแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน 2) แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 3) วิธีการจัดการเรียนรู้ เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT และแบบสืบสวนสอบสวน ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านบทบาทผู้สอน 2) ด้านบทบาทผู้เรียน 3) ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและประเมินผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดย TGT แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยสืบสวนสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT และสืบสวนสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT; การเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน; การสร้างคำ

Abstract

The objectives of this research were 1) To compare the learning achievement of Thai language subjects among Mathayom Suksa 1 students using cooperative learning with the TGT (Teams-Games-Tournaments) technique and an investigation model. 2) To compare the learning achievement in Thai language subjects of Mathayom Suksa 1 students through cooperative learning with the TGT technique before and after the lesson. 3) To compare the learning achievement of Thai language subjects among Mathayom Suksa 1 students by organizing investigative learning before and after the class. 4) To examine students' satisfaction with the teaching of Thai language subjects in Mathayom Suksa 1 when using the cooperative learning technique TGT and 5) To assess students' satisfaction with the teaching of Thai language subjects in Mathayom Suksa 1 when using investigative learning. The sample used in this research was 54 students in Mathayom Suksa 1, Semester 2, Academic Year 2021, at St. Joseph Bangna School. The students will be randomly assigned to different groups based on the teaching methods (cooperative learning with TGT, investigative learning).

The research will use a survey questionnaire consisting of four aspects to assess both teaching methods 1) Teacher's role 2) Learner's role 3) Organization of learning activities 4) Measurement and evaluation. The statistical analysis will involve calculating the mean and standard deviation for the learning achievement scores of each group. Furthermore, a t-test will be conducted to compare the results between the groups.

The results revealed the following:

1) The pre-test and post-test Thai language achievement of Mathayom Suksa 1 students managed by TGT differed statistically significantly at the level of .05.

2) The pre-learning and post-learning achievement of Mathayom Suksa 1 students who were managed by investigation differed statistically significantly at the level of .05.

3) Thai language achievement of Mathayom Suksa 1 students who were taught using TGT and investigation differed statistically significantly at the level of .05.

4) The results of the study on students' satisfaction with the teaching of Thai language subjects in Mathayom Suksa 1 with cooperative learning management technique TGT overall were at the highest level.

5) The results of the study on students' satisfaction with the teaching of Thai language in Mathayom Suksa 1 with investigative learning arrangements are very high.

Keywords : Ccooperative learning TGT; Investigative learning; Word creation

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

บทนำ

ภาษาไทยมีความสำคัญสำหรับคนไทย เนื่องจากเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่สร้างความ เป็นเอกลักษณ์ของชาติให้ดำรงอยู่ ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกของ คนในชาติ (กรมวิชาการ, 2546 : 1) เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและ ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง นอกจากนี้ยังเป็นสื่อ แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียศาสตร์ เป็นสมบัติล้ำค่า ควรค่าแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่

ด้วยเหตุที่ภาษาไทยมีความสำคัญยิ่งดังกล่าวยังข้างต้น ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้ กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งได้แก่สาระ การอ่าน สาระการเขียน สาระการพูด การฟัง การดู สาระหลักภาษาและสาระวรรณคดีและ วรรณกรรม ซึ่งสาระหลักภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็น สมบัติของชาติ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552: 3) ถือเป็นสาระสำคัญสาระ หนึ่ง เนื่องจากกฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือที่เรียนกันว่าหลักภาษานั้น จะทำให้ผู้ใช้ภาษาเข้าใจและใช้ ภาษาไทยได้ถูกต้อง สามารถสื่อสารกันในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สังคมแต่ละสังคมมีภาษาใช้เป็นของตนเอง มีบทบาทสำคัญที่ทำให้คนในชาติพูดภาษา เดียวกันมีความผูกพันต่อกันและสะท้อนความเจริญทางสังคมด้วย ภาษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของ สังคม และสังคมก็เป็นส่วนหนึ่งของภาษาเช่นเดียวกัน (อดิสรณ์ ประทุมถิ่น, 2554: 2) ดังนั้น เมื่อสังคมพัฒนาขึ้นย่อมมีสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นวัตถุสิ่งของเครื่องใช้ เทคโนโลยีและอื่นๆ เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลให้ภาษามีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังที่กำชัย ทองหล่อ (2540: 1) กล่าวว่า จากการที่สังคมมีความเจริญและพัฒนาขึ้น ทำให้มีสิ่ง ใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมายไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยี อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ความคิดและสถานการณ์ ใหม่ๆ เราต้องคิดคำที่จะใช้เรียกสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งต้องไม่ซ้ำกับคำที่มีอยู่เดิม ซึ่ง สอดคล้องกับ ราชบัณฑิตยสถาน (2554:2) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาเป็นสิ่งที่เราใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน โดยปกติภาษาย่อมมีการผันแปรและเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับสังคมของคนในชาติ ภาษาไทยก็ ผันแปรไปตามความเป็นไปของสังคมไทยด้วย มีคำใหม่ สำนวนใหม่ วลีใหม่เกิดขึ้นเสมอ

อย่างไรก็ตาม การที่ภาษาจะมีค่าใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการสื่อสาร ต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์และหลักภาษา การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยจึงต้องมุ่งเน้นการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้และมีศักยภาพ เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างประสิทธิภาพทางการสื่อสารและการใช้ภาษาให้ถูกต้อง การจัดการเรียนรู้จึงต้องอาศัยเทคนิควิธีการที่หลากหลายเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเอง ต้องยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดเนื้อหากิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน ที่สามารถส่งเสริมการคิดแก่ผู้เรียน ฝึกให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้ตั้งคำถาม จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนหาคำตอบและเกิดการเรียนรู้ได้มากกว่าการสอนที่ครูเป็นผู้บอก นักเรียนจะมีความรู้ฝังแน่นคงทนและสามารถนำเอาความรู้นี้ไปประยุกต์ใช้ได้ รวมไปถึงการจัดการเรียนรู้โดยเน้นปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ จัดประสบการณ์หรือสถานการณ์ให้ผู้เรียนเรียนรู้และสรุปความเข้าใจตนเอง จะเป็นการช่วยให้นักเรียนสามารถค้นพบความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน เพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งมีใช่เป็นเพียงการจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการทำกิจกรรมต่างๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นการสำคัญ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2554: 5) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและผู้เรียนต้องมีความพร้อมที่ร่วมทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน ซึ่งนักการศึกษาต่างประเทศ (Kley, 1991 อ้างถึงใน วรณทิพา รอดแรงคำ, 2540:101) พบว่านอกจากการเรียนแบบร่วมมือจะทำให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นแล้ว ยังพบว่านักเรียนแต่ละคนในกลุ่มจะมีความรับผิดชอบต่องานของตนที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม แต่ทุกคนต้องช่วยเหลือตัวเองเป็นสิ่งสำคัญ นักเรียนมีทักษะทางสังคมเพื่อให้สามารถสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและเนื่องจากผู้วิจัยต้องการเพิ่มความสนุกสนานในการเรียนของนักเรียนไปพร้อมกัน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

ด้วยเพื่อลดความตึงเครียดและเพิ่มความพึงพอใจระหว่างเรียน ผู้วิจัยจึงเลือกการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT และเทคนิคสืบสวนสอบสวน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT (Team Game Tournaments) เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่ง ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่ม เพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้ทำการแข่งขันกันในเกมการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดสอบความรู้โดยการใช้เกมการแข่งขัน คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคนในลักษณะการแข่งขันตัวต่อตัวกับทีมอื่น นำมาบวกคะแนนเป็นคะแนนรวมของทีม ดังนั้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคเสริมแรง การให้รางวัล คำชมเชย เพื่อกระตุ้นและเป็นกำลังใจกับผู้เรียน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดการประสานสัมพันธ์กันภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มได้เป็นอย่างดี จึงทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทั้งกับนักเรียนและกับครูผู้สอนด้วย ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT สามารถนำมาใช้เพื่อการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของธนิดดา คงมีทรัพย์ (2555) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT เรื่องระบบนิเวศ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน เป็นกระบวนการเรียนรู้หนึ่งที่เน้นการพัฒนาทักษะการคิดด้วยวิธีฝึกให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ โดยครูผู้สอนตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางความคิดหาเหตุผลจนค้นพบความรู้หรือแนวทางในการแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง (สุวิทย์ มูลคำ, 2545: 33) ดังนั้นจะพบว่า ข้อดีของการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสวนสอบสวนคือบทบาทของครูผู้สอนเปลี่ยนจากผู้บอกมาเป็นผู้ถาม ซึ่งวิธีดังกล่าวจะทำให้ให้นักเรียนกระตือรือร้นมากขึ้น เพราะการใช้คำถามมีส่วนสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการคิดและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากคำถามหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดให้ ทำให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ความรู้ที่เกิดขึ้นจะเป็นความรู้ที่คงทนฝังแน่น การสอนแบบสืบสวนสอบสวนจึงสามารถพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ สิริวิภา พัฒน์มณี (2554) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน

แบบสืบสวนสอบสวนเรื่องประวัติศาสตร์ไทยหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT และการสอนแบบสืบสวนสอบสวน มาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเพิ่มศักยภาพของผู้เรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ก่อนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน ก่อนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยหลังเรียนในระดับมาก

5. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยหลังเรียนในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในโดยใช้เทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 จัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

1. การจัดการเรียนรู้
 - 1.1 แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT
 - 1.2 แบบสืบสวนสอบสวน

ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT และแบบสืบสวนสอบสวน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการเรียนรู้ (Two Group Pretest - Posttest Design) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 6 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 223 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง G.7/1 และ G.7/2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 54 คน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มแบบกลุ่ม Cluster sampling โดยเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน เครื่องมือที่ใช้วิจัยในครั้งนี้ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT เรื่องการสร้างคำ จำนวน 3 แผน รวม 12 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน เรื่องการสร้างคำ จำนวน 3 แผน รวม 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำประสม (5 คาบ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำซ้ำ (3 คาบ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำซ้อน (4 คาบ)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังจัดการเรียนรู้

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน

ขั้นตอนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มควบคุม ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา พร้อมอธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรม และบทบาทของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองที่ 2

4. เมื่อเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจ

5. ผู้วิจัยตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำ ฉบับก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยก่อนและหลังเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน และแบบวัดความพึงพอใจ นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อนำผลทดสอบสมมติฐานต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดย TGT

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t - test ในรูปแบบ Dependent t-test ได้ผลดังแสดงในตาราง 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟบานา โดยใช้แบบทดสอบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	จำนวนข้อ	\bar{x}	S.D.	t	Sig(2-tailed)
ก่อนเรียน	27	30	14.26	1.61	25.80*	0.000
หลังเรียน	27	30	24.93	1.62		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน เซนต์โยเซฟ บางนา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนมีค่า $\bar{X} = 14.26$, S.D. = 1.61 และหลังเรียนมีค่า $\bar{X} = 24.93$, S.D. = 1.62 เมื่อทดสอบด้วยสถิติ Paired samples t-test นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 25.80$, sig = 0.000)

2. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยสืบสวนสอบสวน

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t – test ในรูปแบบ Dependent t-test ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน เซนต์โยเซฟ บางนา โดยใช้แบบทดสอบ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	จำนวนข้อ	\bar{X}	S.D.	t	Sig(2-tailed)
ก่อนเรียน	27	30	14.78	1.60	15.88*	0.000
หลังเรียน	27	30	22.37	2.95		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนมีค่า $\bar{X} = 14.78$, S.D. = 1.60 และหลังเรียนมีค่า $\bar{X} = 22.37$, S.D. = 2.95 เมื่อทดสอบด้วยสถิติ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

Paired samples t-test นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 15.88$, $sig = 0.000$)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT และสืบสวนสอบสวน

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT และสืบสวนสอบสวน และนำผลมาวิเคราะห์โดยใช้ $t - test$ ในรูปแบบ Independent t-test ปรากฏดังแสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน

กลุ่มตัวอย่าง	n	จำนวนข้อ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t
			\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
TGT	27	30	14.26	1.61	24.93	1.62	3.95*
สืบสวนสอบสวน	27	30	14.78	1.60	22.37	2.95	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ TGT และผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง มีค่า 14.26 และ 24.93 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน ผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลอง มีค่า 14.78 และ 22.37 ตามลำดับ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ TGT กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบสวนสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน พบว่าผล

คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการทดลองของนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ TGT มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน

4. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT จำนวน 27 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 4 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT

ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านบทบาทผู้สอน			
1. ผู้สอนมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.48	0.50	มาก
2. ผู้สอนพูดจาสุภาพ บุคลิกภาพมีความน่าเชื่อถือ	4.56	0.51	มากที่สุด
3. ผู้สอนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลาในการเรียนการสอน	4.70	0.47	มากที่สุด
4. ผู้สอนเอาใจใส่และทุ่มเทต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียน	4.52	0.51	มากที่สุด
5. ผู้สอนมีความรอบรู้เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนต่างๆ	4.67	0.55	มากที่สุด
รวม	4.59	0.52	มากที่สุด
ด้านบทบาทผู้เรียน			
1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	4.41	0.64	มาก
2. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและความสนใจในการเรียนมากขึ้น	4.74	0.53	มากที่สุด
3. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย	4.81	0.40	มากที่สุด
4. ผู้เรียนมีโอกาสซักถามและแสดงความคิดเห็น	4.70	0.47	มากที่สุด
5. ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.81	0.40	มากที่สุด
รวม	4.70	0.48	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. วิธีสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียนได้ง่าย	4.74	0.53	มากที่สุด
2. ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่หลากหลาย ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้	4.89	0.32	มากที่สุด
3. กิจกรรมการเรียนรู้ฝึกให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.78	0.42	มากที่สุด

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	4.63	0.49	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.63	0.56	มากที่สุด
รวม	4.70	0.47	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
1. มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน	4.74	0.45	มากที่สุด
2. มีการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลอย่างชัดเจนและยุติธรรม	4.41	0.57	มาก
3. มีการวัดผลเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มด้วยวิธีการที่หลากหลาย	4.74	0.53	มากที่สุด
4. มีการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการสอน	4.33	0.55	มาก
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินในรายวิชา	4.74	0.45	มากที่สุด
รวม	4.58	0.53	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.65	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT จำนวน 27 คน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.73$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อยมีดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.73$) ด้านบทบาทผู้เรียน ($\bar{X} = 4.70$) และด้านบทบาทผู้สอน ($\bar{X} = 4.61$)

5. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยได้ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน จำนวน 27 คน ปรากฏผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แบบสืบสวนสอบสวน

ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านบทบาทผู้สอน			
1. ผู้สอนมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.52	0.51	มากที่สุด
2. ผู้สอนพูดจาสุภาพ บุคลิกภาพมีความน่าเชื่อถือ	4.74	0.51	มากที่สุด
3. ผู้สอนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลาในการเรียนการสอน	4.70	0.47	มากที่สุด
4. ผู้สอนเอาใจใส่และทุ่มเทต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียน	4.48	0.51	มาก
5. ผู้สอนมีความรอบรู้เกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนต่างๆ	4.41	0.55	มาก
รวม	4.57	0.52	มากที่สุด
ด้านบทบาทผู้เรียน			
1. ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน	4.41	0.64	มาก
2. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและความสนใจในการเรียนมากขึ้น	4.52	0.53	มากที่สุด
3. ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย	4.37	0.40	มาก
4. ผู้เรียนมีโอกาสซักถามและแสดงความคิดเห็น	4.63	0.47	มากที่สุด
5. ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.59	0.40	มากที่สุด
รวม	4.50	0.48	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. วิธีสอนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียนได้ง่าย	4.37	0.53	มาก
2. ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่หลากหลาย ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้	4.41	0.32	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ฝึกให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.78	0.42	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	4.48	0.49	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.41	0.56	มาก
รวม	4.49	0.47	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล			
1. มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน	4.81	0.40	มากที่สุด
2. มีการกำหนดเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลอย่างชัดเจนและยุติธรรม	4.37	0.56	มาก
3. มีการวัดผลเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มด้วยวิธีการที่หลากหลาย	4.30	0.54	มาก
4. มีการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนและกิจกรรมการสอน	4.33	0.55	มาก
5. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินในรายวิชา	4.33	0.55	มาก

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
รวม	4.43	0.52	มาก
รวมทุกด้าน	4.50	0.52	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน จำนวน 27 คน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือด้านบทบาทผู้สอน ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านมีคะแนนเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อยมีดังนี้ ด้านบทบาทผู้สอน ($\bar{X} = 4.57$) ด้านบทบาทผู้เรียน ($\bar{X} = 4.50$) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.43$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดย TGT พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 อาจเป็นเพราะเนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดย TGT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อลักษณะนิสัยและความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบันที่ชื่นชอบการทำกิจกรรมแบบกลุ่ม ที่มีการแข่งขัน ทำทาย รวมถึงความสนุกสนาน ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดคุย แลกเปลี่ยน รวมถึงช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับลักษณะนิสัยผู้เรียนจะช่วยส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ ภิรพุทธิ์ สว่างสุข (2563) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับการใช้ปัญหาปลายเปิด เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วนและร้อยละ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสมาชิกแต่ละกลุ่มจะศึกษาความรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือ สนับสนุน อีกทั้งยังกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ สนุกสนาน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับจอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994) ได้ศึกษา

การเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนเกรด 2 โดยการเรียนแบบร่วมมือ ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนดี ปานกลาง และอ่อน กลุ่มแรกให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นรายบุคคล กลุ่มที่สองให้ทำงานโดยมีการอภิปรายกับเพื่อนในกลุ่มย่อย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีการอภิปรายกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนในกลุ่มที่มีการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

2. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยสืบสวนสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบสืบสวนสอบสวน สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้น เนื่องด้วยวิธีการสอนแบบสืบสวนสอบสวน เป็นการใช้คำถามเป็นสื่อกลางในการสอนที่ช่วยเน้นประเด็นสำคัญของเรื่องนั้นๆ มีการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่สัมพันธ์กัน ซึ่งแต่ละขั้นตอนทำให้นักเรียนคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลและสามารถค้นพบคำตอบได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับชนิดตา โชติช่วง (2562) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนในรายวิชาการวรรณกรรมเอกของไทย กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 พบว่าการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบสืบสวนสอบสวนสามารถช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาการวรรณกรรมเอกของไทยได้ ทั้งนี้เพราะการสอนด้วยการสืบสวนสอบสวนเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ปัญหาและตัดสินใจ โดยใช้ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับมา ภายใต้การให้คำแนะนำของครูผู้สอน การสอนแบบสืบสวนสอบสวนจึงเป็นการเน้นที่ขั้นตอนการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบ ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเสาวลักษณ์ มัจฉาชีพ (2559) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนที่มีต่อทักษะการแก้ปัญหาและความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรม พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนสืบสวนหาความรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ตั้งคำถามให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล คิดแก้ปัญหา ความรู้ที่ได้จะมีคุณค่า มีความหมายสำหรับผู้เรียนเป็นประโยชน์และจดจำได้นาน สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

ทำให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดจนพบความรู้ เกิดทักษะการแก้ปัญหาและการคิดอย่างมีเหตุผล ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับเมสัน (Mason, 1997) ที่ได้ศึกษาการเรียนพีชคณิตด้วยตนเองโดยใช้การสืบสวนสอบสวนกลุ่มย่อยของนักเรียนเกรด 9 มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้การสืบสวนสอบสวนกลุ่มย่อยและแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบเหล่านั้นมีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนจะเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ดีจากการสอนโดยใช้การสืบสวนสอบสวน สังกะโตได้จากการสร้างสรรค์ความรู้ของนักเรียนที่สามารถตีความหมายของลักษณะความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์และเรียนรู้การดำเนินการที่ซับซ้อนได้

3. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT และสืบสวนสอบสวน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT และแบบสืบสวนสอบสวนเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ เกิดทักษะ เกิดประสบการณ์และเกิดความชำนาญในด้านต่างๆ นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในบทเรียน ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ต้องการค้นคว้าเรียนรู้เพื่อนำข้อมูลมาแก้ปัญหา ส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ที่ผู้เรียนสามารถจดจำและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมัลลิกา มานันท์ (2558) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง วัฒนธรรมประเทศตะวันตกที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายกุสุมาลย์ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ สนุกสนาน มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงานกลุ่ม ตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบ เพื่อนร่วมกลุ่มมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและมีแรงจูงใจให้สมาชิกคนอื่นในกลุ่มปฏิบัติตนไปในทางที่ดี และประสบผลสำเร็จไปพร้อมๆ กัน ช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับกฤติยา ฤทธิสร (2557) ได้ศึกษาการใช้ชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนวิชาประวัติศาสตร์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากการสอนแบบสืบสวนสอบสวน ช่วยให้เด็กได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เกิดความคิดสร้างสรรค์และเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น แต่การสอนแบบปกติโดยวิธีบรรยาย ทำให้นักเรียนไม่เห็นภาพ ยากต่อการทำความเข้าใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองจึงสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากเหตุผลดังกล่าว สนับสนุนได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT และสืบสวนสอบสวนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ TGT มีลักษณะเป็นเกมการแข่งขันกลุ่ม ที่กระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียน และมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนในกลุ่ม ส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนาน กล้าคิดกล้าแสดงออก เอื้อต่อการเรียนรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าแบบสืบสวนสอบสวน

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการจัดกิจกรรมเกมการแข่งขัน จึงทำให้การเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ สนุกสนาน ตื่นเต้น ผู้เรียนจึงเกิดความสนใจอยากที่จะเรียนรู้และร่วมกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ เฉลิม เพ็ญนัย (2560: 43) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะทางสังคม เป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดทักษะและการเรียนรู้มากขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ผู้อื่นและต่อการเรียนด้วย เนื่องจากเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนอยากร่วมกิจกรรม นักเรียนที่เรียนเก่งให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้มีความสนุกสนานและเกิดความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนในกลุ่ม มีการรับฟังความคิดเห็น การให้กำลังใจเพื่อน การให้คะแนนและมอบรางวัลที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

5. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนแบบสืบสวนสอบสวนช่วยให้นักเรียนได้หาคำตอบและทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ได้ดีกว่าการเรียนการสอนแบบบรรยาย ผู้เรียนได้คิดและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตลอดเวลา เริ่มตั้งแต่การสังเกต การวิเคราะห์ การตั้งสมมติฐาน การทดสอบ และการทดลองหาคำตอบด้วยตนเอง สอดคล้องกับชนิดตา โชติช่วง (2562) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนในรายวิชาการวรรณกรรมเอกของไทย กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ผลจากการวิจัยพบว่าความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากการเรียนรู้ในลักษณะนี้ทำให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเองทำให้เกิดแรงจูงใจภายในมากกว่าการเรียนแบบท่องจำ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ทำให้การเรียนมีชีวิตชีวาและผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นว่าจะทำการสิ่งใดๆ จะสำเร็จได้ด้วยตนเอง สามารถคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเองไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ซึ่งสอดคล้องกับ อโนชา พลายอินทร์ (2558) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนสืบสวนร่วมกับกลวิธีโต้แย้ง พบว่าความรู้สึกลด้านทัศนคติของนักเรียนมีความสุขในการเรียนมากขึ้น เนื่องจากได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีเพื่อนคอยช่วยเหลือกัน ได้ฝึกคิดหาคำตอบและลงมือทำการทดลองด้วยตนเอง นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ และสอดคล้องกับอมรรรัตน์ วงศ์คำ (2556) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อวิชาประวัติศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบหมวกหกใบกับการจัดกิจกรรมแบบสืบสวนสอบสวน พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมแบบสืบสวนสอบสวน เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ได้ลงมือทำและแก้ปัญหา กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นตลอดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้บรรยากาศการเรียนรู้นุกสนานไม่เคร่งเครียด

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ช่วงเวลาของการทดลองหรือการตรวจสอบความเข้าใจนักเรียน ถ้าใช้เวลานานเกินไป ผู้เรียนอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้

1.2 การเสริมแรงให้กับนักเรียนด้วยของรางวัลเล็กๆ น้อยๆ จะทำให้นักเรียนมีกำลังใจ และเรียนรู้อย่างมีความสุข

1.3 การทำกิจกรรมที่เป็นการแข่งขัน ครูต้องย้าให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และการแข่งขันนั้นควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้สัมฤทธิ์ผล มากกว่าที่จะแข่งขันเพื่อความเอาชนะ

1.4 การตั้งคำถามกับนักเรียน ท่าทางและน้ำเสียงของครูเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้บรรยากาศของการเรียนดียิ่งขึ้น ความเป็นกันเองระหว่างครูและนักเรียน ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกที่จะตอบคำถามนั้นๆ

1.5 ครูผู้สอนที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT ไปทดลอง ควรศึกษาขั้นตอนกระบวนการการสอนในแต่ละขั้นให้เข้าใจ เพื่อจะได้เตรียมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเทคนิค TGT ต้องเตรียมการสอนมา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีวิจัยเพื่อพัฒนาผลของการจัดการเรียนรู้แบบ TGT สำหรับเนื้อหาภาษาไทย อื่นๆ ในระดับชั้นมัธยมศึกษา เช่น วรรณคดีไทย หลักภาษา คำยืมจากภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

2.2 ควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ และในรายวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา เป็นต้น

2.3 ควรมีการวิจัยเทคนิคการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิคการใช้ Concept Mapping เทคนิคหมวก 6 ใบ เป็นต้น

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2546). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย*.

กฤติยา ฤทธิสร. (2557). *การใช้ชุดบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

เฉลิม เพิ่มนาม. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำและทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนิดดา โชติช่วง. (2562). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนในรายวิชาการวรรณกรรมเอกของไทย. Journal of Modern Learning Development, 6(3), 343.*

ธนิดดา คมมีทรัพย์. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาเรื่องระบบนิเวศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับแบบปกติ. Life Sciences and Environment Journal, 13(2), 65–74. <https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/psru/article/view/17038>*

ภริพุทธิ สว่างสุข. (2563). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับการใช้ปัญหาปลายเปิด เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วนและร้อยละ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยบูรพา.

มัลลิกา มานันท์. (2558). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง วัฒนธรรมประเทศตะวันตกที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคกลุ่มแข่งขัน TGT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์อำนวยการเครือข่ายกุสุมาลัย 2 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- สิริภา พัฒน์มณี. (2554). ผลการสอนแบบสืบสวนสอบสวนเรื่องประวัติศาสตร์ไทยหลังเปลี่ยนแปลงการปกครองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสาวลักษณ์ มั่งฉาชีพ. (2559). ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนที่มีต่อทักษะการแก้ปัญหาและความสามารถในการคิดเชิงเหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อดิสรณ์ ประทุมลิน. (2554). การสร้างแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับพื้นฐานสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่สถาบัน NUS Extension มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อโนชา พลายอินทร์. (2558). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนสืบสวนสอบสวนร่วมกับกลวิธีการโต้แย้ง [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อมรรัตน์ วงศ์คำ. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อวิชาประวัติศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบหมวกหกใบกับการจัดกิจกรรมแบบสืบสวนสอบสวน [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Holguin, C. (1997). A study of cooperative learning as an organizational design in the acquisition of English as a second language in a third grade bilingual classroom. *Dissertation Abstracts International*, 58(2), 366.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1994). An overview of cooperative learning. In J. S. Thousand, A. I. Villa, & A. Nevin (Eds.), *Creativity and collaborative learning* (pp. 31–44). Paul H. Brookes Publishing.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในหัวข้อการสร้างคำโดยเทคนิค TGT กับแบบสืบสวนสอบสวน

Mason, R. T. (1997). *Learning algebra personally: Ninth-grade, small group inquiry* (Order No. NQ21596) [Master's thesis, National Library of Canada]. ProQuest Dissertations and Theses Global.

Pellathy, S. L., Paul, J. R., Cartier, J. L., & Wittfeldt, J. (2007). Developing investigative skills purposefully. *Science and Children, 45*(3), 46–49.

Thompson, H. A. (2000). *Investigating and representing inquiry in a college mathematics course* [Doctoral dissertation, Iowa State University]. Iowa State University Digital Repository. <https://doi.org/10.31274/rtd-180813-13635>